

*
Megjelen csütörtökön*
Előfizetési ár:Egész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr.
Negyed évre 1 frt 20 kr.
Egyes szám 10 kr.

*

HONTI LAPOK

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

*
Szerkesztőség és

kiadóhivatal

I P O L Y S Á G.

Hivatalos és magánhirdetések mérsékelt árszabás szerint

*

—© Ipolyság, 1899. augusztus 10. ©—

A főispán jogköre.

Közigazgatási bizottságunk tegnapi ülésén az alispáni jelentésnél Sági Benő oly értelemben szólott fel, mintha az ujonnan kreált tisztviselői állásokra a helyettesítés nem a főispánnak törvényben gyökerező joga lenne. Ugyane felfogást tükrözi vissza alábbi cikk:

Jogi kérdés

a felett: van-e joga a főispánnak az ujonnan rendszeresített, eddig tehát betöltve nem volt tiszti állásokat helyettesítés által betölteni?

Ezen kérdést aktuálissá tette az az eset, miszerint a m. kir. belügyi miniszter megengedte, hogy az árvaszék-nél még egy harmadik ülnöki — és a szobjárasi szolgabírói hivatalnál még egy szolgabírói állás rendszeresítették. Itt tehát két új még eddig betöltve nem volt s ennél fogva meg sem üresíthetett tiszti állomásról van szó, melyek a következő rendes közgyűlésen lesznek betöltendőek.

A mint azonban a Honti Lapok 31. számából értesültem, ezen ujonnan rendszeresített tiszti állomásokat a főispán ur helyettesítés útján ideiglenesen betölteni magát indítva és jogositva tartotta.

De én mint jogász — és nem mint a törvény rendelkezése ellen alkalmazkodó politikus — a főispán ezen vélt jogát az 1886 évi XXI. törvényekben gyökerezőnek nem találom; mert annak 57 §-ában a hol a főispán hatásköre részletesen felsorolva van, a d) alatti pont rendelkezése csak a felfüggesztett tisztviselőkről mondja azt, hogy a főispán azokat az alispán illetőleg polgármester kivételével, ideiglenesen másokkal helyettesíti. Ezen a szakaszon kívül pedig még csak egy szakasz: a 87-ik rendelkezik a főispáni helyettesítés jogáról. De milyen tiszti állásokra nézve engedi meg a helyettesítést? Csak az időközben megürült tiszti állomásokra, mondván, hogy az időközben megürült állomások csak a következő rendes közgyűlésen töltenek be. Addig ha elkerülhetlenül szükséges a főispán helyettesít.

Ámde az a harmadik árvaszéki ülnöki és második szolgabírói állás időközben megürült állásoknak egyáltalán nem tekinthetők, miután azok csak most kreáltak, és így betöltve még semmiképpen sem voltak, a mi pedig betöltve még nem volt, az meg sem ürülhetett.

Én bár testi fogyatkozásom miatt a megyei közélettől visszavonultam, de a közügyeket ellenőrző figyelemmel ki-

sérem: a mily örvendetes tudomásul vettem ama — valóban szükséges — két új tiszti állás rendszeresítését, épp oly kevéssé mulaszthatom el azoknak főispáni helyettesítés útján történt betöltése ellen emelhető kifogásomnak a mi kedves házi lapunkban nyilvánosságra való hozatalát.

Hederváry Antal

*

Engedje meg a tisztelt cikk író, hogy felfogásaival szemben homlok egyenest a másik és egyedüli helyesálláspont védelmére csatlakozzunk, és kimondjuk hogy a z ujonnan kreált állások helyettesítés útján való betöltése igenis a főispánnak kirekesztőleg a törvényben gyökerező joga.

Ugyanis a törvényhatóságokról szóló 1886. évi XXI. tc. 79 §-a szerint a tisztviselőket azok kivételével, kiket a főispán a 80 § szerint élethossziglan maga nevez ki a törvényhatósági bizottsági közgyűlés választja.

A 87 § pedig azt mondja, hogy az „időközben megürült” állomásokat csak a következő rendes közgyűlésen töltenek be. Ad-

Honti emlékek Petőfiről.

Távol megyénktől született s még távolabb lelta hősi halálát. Semmi nevezetesebb momentum életéből nem fűződik vármegyénkhez. Nem írta örökszép dalainak egyetlen egyikét sem vármegyénk határai között.

De azért van róla nekünk is emlékezni valónk.

Más halandónál e kis adat följegyzésre sem volna érdemes, de nála, a nagyok legnagyobbikánál a legjelentéktelenebb kis esemény is kiváló érdeklél bir.

*

1839-ben történt. Selmecen járt iskolába. Az apja rossz értesüléseket kapott róla. Ezért egy levélben erősen megfeddette s kijelenté, hogy ezentul egészen sorsára bizza. E levél február 10-ike körül jutott kezébe.

Azonnal készen volt a már régóta érlelt elhatározással, hogy nem tudja ugyan még merre, hová; de Selmecen többé nem marad.

Minden kérés, marasztalás dacára febr. közepén a Szeberényi testvéreknek — kikkel a legjobb baráti viszonyban volt — „Isten hozzád”-ot mondva, megcsókolták s aztán hátára vetette batyuját, beadvén huszáros köpenyével s a csikörgő

hidegben még hajnal előtt kilépett Selmecs déli kapuján a Pest felé vivő utra.

Ferenczi Zoltán: „Petőfi életrajza” című jeles művében így emlékszik meg Petőfi saját elbeszélése után e fiatalkori kalandos utról:

„Még az nap a pár mérföldre eső Prencsfaluhoz (most Berencsfalu) érkezett s meghálni a koresmába ment. Fázott is, éhes is volt; de csak öt váltógarasa lévén, hogy a fekhelyül kért szalmazsup árát is megfizethesse, nem mert egyebet kérni egy darab kenyérről.

Falatozás közben beszédbe elegyedik a koresmárossal, ki úgy látszik, hogy valamikor iskolába is járt. Beszéd közben a koresmáros felesége, ki a kemence tövében ült, félénken integetett valamit Petőfinak, de nem bírta megérteni, szerencsére kiszólitják a koresmárost s ekkor az aszszony elmondja neki, hogy az istenért ne vitatkozzék férjével, a ki hat iskolát végzett; mert kivált ha becsíp, nem tűri az ellenmondást. Ilyenkor dühében annyira megfélekedezik magáról, hogy vendégeit ki is kergeti. Bejövén a gazda, Petőfi nem vitatkozott többé, legotrombább állításait is helyeselni, sőt dicsérni kezdé, mivel annyira megkedvelteti magát; hogy a koresmáros ételt, bort hozat, megvendégeti másnapra is ott marasztja, harmad-

nap pedig saját szekerén a legközelebbi állomásig is elviszi.

Innen a Némethi, Ipoly-Ságh, Vác felé vivő országuton nem minden kerülő nélkül Pestre ment . . .

Minden esetre érdemes lenne egy kis utánjárásra azt a körülményt felderíteni, hogy ki volt az a jólelkű, barátságos koresmáros, a ki Petőfit 1839 ben Prencsfalun oly szívesen látta s a ki hozzájárult ahhoz, hogy Petőfi idő előtt az éhségtől és fagytól el nem pusztult?

Érdemes utána járni, hogy ugyan ki volt az a nemes szívű ember, a ki bár öntudatlanul is, rövid időre Petőfi első mecénása volt?

Felkérjük a berencsfalusi körjegyző urat, nézzén utána, talán a község öregeinek elbeszéléséből vagy régi községi számadási iratokból megállapítható lesz az akkori koresmáros neve.

Méltó a fáradozásra; hadd mondjunk áldást emlékére.

Még egy kis honti vonatkozású adatunk van Petőfiről: De itt már a *ha* is szerepet játszik. *Ha* elvette volna Petőfi Kappel Emiliát, úgy Kappel Pali t. barátunknak a költő nagybátyja lett volna.

dig, ha elkerülhetlenül szükséges a főispán helyettesít.

A tisztelt cikkíró figyelmét azonban elkerülte azon lényeges momentum, hogy az egész törvényben sehol sincsen szó „ujjonnan kreált” állásokról. A törvényhozó e körülményre a törvény meghozatalakor nem is gondolt, a törvényben tehát itt érezhető hézag van.

Már most mi ily esetben teendője a jogásznak? Az ily hézagokat analógia útján kitölteni. A törvényből merített analógiánál a törvény indokának kell irányadóul szolgálni, vagyis azon jogelveknek, melyek a törvényhozónak a törvény alkotásának irányadóul szolgáltak kell a fenforgó esetre alkalmazást nyerni.

Az analógia szükséges volta különösen akkor, tehát a jelen esetben is akkor lép előtérbe, midőn oly esetről van szó, melyre a törvényhozó nem gondolt, így az alkalmazandónak mutakozó jogszabályt a pozitív törvény intézkedéseivel azon szellemben kell összhangba hozni, és megoldani, úgy, a mint azt a törvényhozó valószínűleg megoldotta volna, ha arra gondolt volna.

Tehát: a törvény csak „időközben megürült” állásokról intézkedik, „ujjonnan kreált” állásokra nem is gondolt. De, ha gondolt volna is, ha az időközben megürült állásoknál a helyettesítés jogát a főispán kezébe tette le, nem statuált volna kivételes intézkedéseket az ujonnan kreált állásokra, hanem ezeket is az ideiglenesen megürült állásokkal egy kalap alá vonta volna.

Egyébként az ujonnan kreált állások a kreálás pillanatában szintén ideiglenesen megürült állásokká válnak, és azok maradnak, míg a közgyűlés végleg be nem tölti.

Ily hézagoknál tehát, a pozitív törvény szellemét kell vennünk, nem pedig egyes szók grammatikai értelmén lovagolni a mi alig bírhat több gyakorlati értékkel mint a — zabot hegyezés.

INNEN—ONNAN.

(Karcolatok.)

Ivánka Zsigmond ur lement Segesvárra Petőfit ünnepelni. Szép tett. Megérdemli azon elismerő sorokat, a melyekkel a „N. H. E.” az utjában elkísérte. De Ivánka Zsigmond ur csak nem tudja természetét megtagadni. Ő azon a szent helyen, azon az egy napon is nem mint honfi ünnepelt, ő megmaradt Ivánkának, a „kedves” Ivánkának, aki ily nagy nemzeti ünnepből is csak vásárt csinál, hogy itthon el nem kelt portékáiból végeledást csináljon.

Szép volt öntől Ivánka Zsigmond ur, hogy elment Petőfit ünnepelni. De elismeréssel mi csak akkor lehetnénk e tette iránt, ha kezében egy babérlevél lett volna a legnagyobb költő sírjára, nem pedig megint a — „cekker,” a melyből újra osztogatta boldogboldogtalannak a „Honti állapotok” című előnyösen ismert papirosokat.

Van a fővárosban egy „költő.” Nincs valami nevezetesebb esemény, a honnét ő hibázna Kimegy ő vidékre is. Azt hiszem, ott volt Segesvárott is.

Ha száz ember bárhol összejön, ő már ott terem. S avval pakolja ki a „verseit.” Legnagyobb előszeregettel műveli az általa felfedezett műfajt a „megrovási kaland”-ot.

No hát Ivánka Zsigmond ur, ön ép így tesz. Vasutmegnyitás. esküvő. temetés. disz-

nótor, nemzeti ünnep önnek mindegy. Ön szedi ki a honti politikai „megrovási kaland”-jatt a történelmi nevezetességű cekkerjéből s kell, nem kell, osztja mindég bőven „ma ingyen, holnap pénzért.” Nem is hiszem, hogy az elhaltak mellé még a koporsóba is nem csusztat-e be egy-egy példányt?!

Ön egy második *Hazafi Veray János*.

Csak hogy ön nem versekben, de — helyi politikában utazik.

Am ő mindég új sütetű költeményekkel szolgál, míg ön ócskaságokkal traktálja publikumát.

Petőfi éreszobra csuda, hogy életre nem kelt s nem kiáltotta oda a röpiratokkal trafikáló Ivánka Zsigákoz:

— Mit háborgattok?
Takarodjatok innen!

A „N.H.E.” dicsőítvén Ivánka Zsigmond urat, a többi között „szerény” jelzővel is illeti.

Azt hisszük, a legközelebi számban maga Ivánka ur fog ez ellen tiltakozni. Ezt még ő se állítja magáról.

Nem *ibolya* ő, hanem *tövis*, a ki megszur mindenkit, a ki közelébe ér.

K. ur, nem tudjuk, micsoda apropó-ból. Ivánka Zsigmond életrajzát megírta a „N. H. E.”-ben. A többi között ez olvasható a cikkben:

„Ivánka Zsigmond az, ki az ellenzéki tárcával kezében, magával hordja Hontmegye *titkos aktáit*, melyek dus anyagot szolgáltatathatnának nem csak a jelen, de a jövő század *regénye* számára is.”

Helyes. De ne felejtse el K. ur, hogy a regény tárgya leginkább a legnemesebb emberi érzelem: a *szerelem* szokott lenni.

És így azokból a titkos aktákból, a melyekből azok a regények fognak megírni, *nem szabad hiányozni a vármegye egyik legérdekesebb regénytémájának sem, a melynek hőse a szerelemért még reverendáját is levetni kész papocská.*

Mert a hajlandóság meg volt Petőfi-ben. Ő hamar tüzet fogott, hamgr lángra gyuladt.

E szerelme 1844 őszére esik.

hirtelen támadó, de hirtelen véget is érő szerelmet így írja le Ferenczi Zoltán: „Kappel bankár leányát. Emiliát (Kappel Pali apjának Frigyesnek nővérét) egy szép szőke nőt, ki utóbbi Lónnyay Menyhért gróf neje lett, Petőfi színházából és hangversenyekből ismerte.

Figyelmét iránta ébren tartotta az is, hogy Sass István éppen Kappel házában lakott s a szép leányról többször volt köztök szó.

Egyszer Pákhnál voltak együtt, midőn egy vidéki csinos barna asszony szájából hallván „A szerelem, a szerelem” című dalit, ez fölguyjtotta lelkesedését és büszkeségét, hogy ime, jó uton jár, bármit mondjanak kritikussai, mert a nép megérti. A szó a pénzre, erről Kappel bankárra menvén át, a költő így szól Pákhnak Emiliáról:

— Nem is tudod, hogy ez a leány lutherana.

— Annál könnyebben nőül veheted, nem lesz vegyes házasság, — felelte Pákh. — Ha van bátorságod, menj és kérd meg.

— Azt hisz d, hogy nincs bátorságom?

— Persze, hogy nincs, — viszonzá Pákh.

Ez a föltevés nagyon fölingerelte Petőfit, a ki daceal vágott vissza:

— Azért is megyek azonnal megkérem, Ezzel magára vett mentőjét s egyenesen a bankár házához ment. ott irodájában így szól hozzát:

— Én Petőfi Sándor vagyok, mindent ott szoktam kezdeni, a hol más végzi; van szerencsém megkérni Emilia kisaszony kezét.

A bankár mosolygott s fölvitte családjához.

Itt rendesebben viselte magát s a szokásos bemutatások után, a leány, ki őt hiréből ismerte, beszélt vele valamit az irodalomról.

Petőfi csakhamar eltávozott s noha a bankár mindenestre mondott valami olyast, hogy ő minden tisztességes fiatal embert szívesen lát házában s vezettesse be a család valamely ismerőse által magát, a többi aztán isten kezében van; többé sohasem látogatta meg a családot.

A lépés minden esetre elhirtelenkedett s meggondolatlan volt; de jellemző hogy Pákh kétségeskedése ennyire föl bírta ingerelni s háttérét mindenestre alkotta az a jogos büszkeségis, hogy hirneve fölér a rang és vagyon kiváltságaival.

Petőfi már ismert költő korában is járt

a mi megyénkben *Szalatnyán*. — *Pongrácz* Lajos a megye nagytudományu volt alispánja találkozott, sőt egyik nővére beszélt is vele, s így írja le e találkozást a „Hontvármegyei Almanach”-ban.

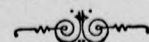
„A negyvenes években Szalatnyán lehetett látni a magyar költészet Titauját: *Petőfit*, s vele a magyar regényirodalom félszázad óta babérkoszoruzott képviselőjét: *Jókait*. Együtt jöttek *Tésáról*, hol *Boronkay* Lajos vendégei voltak. Tikkadt nyári hőség volt, s a vidék már sárgult a nagy aszálytól. Petőfi hallgatag és morgorva, míg Jókai beszédes és udvarias. Egyik nővérem kérdi Jókaitól:

— Tésán is oly nagy aszárazság, s ott sem látni semmi zöldet? . . .

— Bizony van ott zöld, az én atillám is zöld . . .

Petőfi t. i. ez időben sötét zöldes atillát viselt. — Lehet sőt valószínű, hogy ő költői gondolatokba merülve csak nyelvével vett ez alkalommal is részt a társaságban, s lehet, hogy épen azon halhatatlan költeményen elbarangolt lelke, melyet nem sokára *Várady* Antal barátja által megküldött volt *Tésára*, mely ezekkel a szavakkal kezdődött:

Eelmerengek gondolkodva gyakran,
S nem tudom, hogy mi gondolatom van!”

Talán ezt az érdekesítő, szenzációs regényt meg is írhatná mindjárt — K. ur.
Mi szívesen elolvassuk.

Ezrivel terem a fán a megy. . .
(Petőfi után.)

(Énekli több megyei tisztviselő.)

Ezrivel terem a fán a
Megy.
Zsiga bácsink van nekünk csak
Egy!
De mikor még ez az egy is
Sok!
Előbb-utóbb sirba vinni
Fog.

Furcsa isten teremtése
Ó!
Reszketek, ha közelemben
Jó.
Megtesszek mindent a mit csak
Kér.
Mégis mindig dorgálás a
Bér.

Már ilyesmit is gondoltam
Én:
Megverem . . ., bírok vele, hisz
Vén
De mikor a szemem közé
Néz:
Minden bátorságom oda
Vész

Több ízben békén othon
Volt
Jaj istenem, be jó kedvem
volt
De a vére csak elhozta
El.
Mert néki uem jog s igazság
Hanem hecc, hecc s mindég csak hecc
Kell

Fagyos szent.

A h é t r ő l.

Haydin Károly.

Haydin Károly, a Szent István-társulat ügyésze, aki az utolsó választáson a néppárt jelöltje volt köbölkuton s azóta is tagja volt az országos néppártnak, most kilépett a pártból s elhatározását a következő levélben tudatta a párt elnökével:

Méltóságos Molnár János praelatus urnak, mint a néppárt elnökének
Budapest.

Tisztelt barátom!
Politikai viszonyainkban beállott kedvező fordulat folytán életbe lépett kormányzati rendszer mindazon politikai és közgazdasági irányelveket élvező programjába, melyek megvalósítását a néppárt annak idején célul kitűzte: magam részéről hazafiúi kötelességemnek tartom ezen kormányzati rendszer támogatását; minélfogva a néppártból kilépek, mit ezennel, szíves tudomásodra hozok.

Nem gátol engem ezen elhatározásomban a revízió kérdése sem, mert figyelembe véve, hogy a nyugati államok legnagyobb részében, így különösen Németországban is a polgári házasság érvénybe van, a nélkül, hogy a katolikus irányú centrum a vonatkozó törvény eltörlését sürgetné: azon meggyőződésre jutottam, miszerint az egyházpolitikai törvények (a felekezeti különiségre vonatkozó rész kivételével) hazánkban is oly intézményeket képeznek, melyek a magyar nemzeti állam konszolidációjára szükségesek.

Fogadd őszinte tiszteletem kifejezését, melyel maradok

Budapest, 1899. augusztus 1-én.

Barátod:
Haydin Károly

Haydin Károly, ki mint nyéki földbirtokos családjával együtt megyénk előkelő társaságának egy igen kedvelt

tagja, tekintélyes tagja volt a néppártnak, és kilépése minden esetre jelentősebb esemény, mintha például csak Viszolajszky Károly szedte volna föl a vándorbotját.

Haydin Károly különben már hetek előtt belépett a hontmegyei szabadelvű pártba s mint ilyen a multkori rendkívüli közgyűlésen már részt vett.

— **A főispán fogadó napja.** Horváth Béla főispán tegnap székvárosában időzött és szokott fogadó napját is megtartotta.

— **Közigazgatási bizottságunk** tegnap Horváth Béla főispán elnöklete rendes havi ülést tartott.

— **Az ügyészség köréből.** Schütz Agost dr. kir. alügyész családjával együtt hat heti szabadságra távozott.

— **Szomorú rovat.** özv. Rimaszombathy Gyuláné szül. Kálmánchei Mária urasszony e hó 7-én 51 éves korában Léván elhunyt. Benne Rimaszombathy Géza kir. pénzügyi fogalmazó édes anyját gyászolja.

— **Billot Henrik** báró földbirtokos, megyebizottsági tag Ausseeban kedden 28 éves korában meghalt. Halála hírére a megyei székházon kitűzték a fekete lobogót.

— **Állami tisztviselők fizetés emelése.** Azt a tisztviselőkre nézve öröndetes hírt közölhetjük, hogy a jövő év január 1-től magasabb fizetésben fognak részesülni. Ha az erre vonatkozó es most kidolgozás alatt levő törvény esetleg pár hónappal később lép életbe, ugy az 1900 január 1-től járó nagyobb és eddigi kisebb fizetés közti különbséget egy összegben, a törvény életbe lépése után kapják meg. Megjegyezzük itt, hogy csakis a VIII—XI. fizetési osztályba sorozottak fognak fizetés emelésbe részesülni még pedig úgy, hogy a legkisebb fizetés 600 frt. lesz, mely a XI. fizetési osztály második díj osztályban az új terv szerint csak két fokozat lesz; a XI-ikben 600 és 800 frt. és így tovább minden fizetési osztály díjfokozata 200—200 frttal nő. A tisztviselők jelzett fizetés emelése a király határozott kívánságára történik Széll Kálmán pedig a jelzett időre való keresztiül vitelét is ígérte. Bár először az volt a tervben, hogy a legkisebb fizetés 800 frt legyen, mégis ezt finandális okokból a pénzügyminiszter indítványára 600 frtban állapították meg.

— **Pongrácz tábornok emlékirata.** Nagy érdeklődéssel vesszük Esztergomból azt a hírt, hogy Pongrácz István tábornok, Pongrácz Elemér édes atyja, ki jelenleg Esztergomban lakik nagy buzgalommal dolgozik emlékiratain. Tevékeny, szereplő élete minden esetre bővelkedik az érdekes eseményekben, Amint halljuk, különösen sok új és fontos részletet fog tartalmazni annak a szabadságharcra vonatkozó része. E harcban a tábornok ur, mint Nagy Sándor tábornok vezérkarának főnöke, kiváló szerepet vitt, Résztvett a debreceni ütközetben is, amelyet eredeti adatai egészen új világításba helyeznek.

— **Eltélt párbajozók.** Csermák Ernő dr. és Dedinszky Béla dr. ügyvédek tudvalevőleg néhány hónapja párbajt vittek a Parassa erdőben. A párbajban felek sértetlenek maradtak. A kir. törvényszék párbaj vétsége miatt hetfőn vonta őket felelősségre, és Csermák Ernő drt 3 napi, Dedinszky Béla drt mint visszaesőt, 14 napi államfogságra ítélte. A kir. ügyész főlebbezett.

— **Vadász-baleset.** Vajda Pál palásti földbirtokos foglyászás közben a kukoricában fiát Vajda Barna magyaróvári gazdasági akadémiai hallgatót megsörézte. Egy szem sörét a jobb szem héjába, egy az orrgyökbe, egy a fejébe, és egy balkeze fejébe hatolt. Szerencsére a sérülések nem voltak veszélyesek, és Himmler Sándor dr., ki az első segítséget nyújtotta, a söréteket pinzettával egynek kivételével kiszedte. Nagyon is tulzott tehát, néhány fővárosi lap-társunk ama híre, hogy a lövés Vajda Barna kezét összeroncsolta és ő arra örökre nyomorék marad.

— **20 krért egy tanyai gazdaság.** A Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége ez idén rendezti első mezőgazdasági kiállítását Szegeden. E kiállítással kapcsolatban egy tárgysorsjáték is rendeztetik, melynek huzása a kiállítás utolsó napján — szeptember 10-én — tartatik meg. Az első főnyeremény 50.000 korona érték, melyet a sorsjáték rendezésére szövetkezett intézetek készek készpénzben, vagy egy szegedi mintaszerűen berendezett tanyai gazdasággal is megváltani. A többi nyereményt főleg gazdasági gépek és eszközök képezik, melyek szintén beválthatók készpénzre. Kötelességünknek tartjuk olvasóink szives figyelmét e sorsjátékra felhívni, tekintettel arra hazafias és közhasznú célra, a melyet az előmozdítani igyekszik, annál is inkább mert egy-egy sorsjegyet a legszegényebb ember is megvehet, lévén ára csak 20 kr. Mint értesülünk e sorsjáték iránt szokatlanul élénk az érdeklődés s a sorsjegyek nagy kedvességgel örövendek.

IRODALOM

Luby Sándor versei. Luby Sándor, az ismert fővárosi poétától *Vergődések* cím alatt egy újabb verskötet jelent meg. Ajánljuk verskedvelő olvasóink figyelmébe a kötetet, mely a Légrády testvérek kiadásában jelent meg. Mutatóba közlünk a csinos könyvből egy takaros csengő verset:

Sulykoló lányok.

Az Ipolynak friss vizében
Sulykolnak a lányok
Térdig, vagy tán még fölyebb van
Feltürve szoknyájok
Messze hangzik — csip! csap! csap!
Sulyok csattogások.

A füzesen tul legények
Kaszálják a rétet,
Huzódnak s az Ipoly felé
Oda, oda néznek.
Talán bizony — csip! csap! csap!
Szomjasak szegények?

Nem szomjasak bizony azok
Nem az isten adott,
De a sulyok csapásokból
Mind azt találgatják
Ki rózsája — csip! csap! csap!
Mossa patyolatját!

Kossaczky Arnold dr. új könyve. Kossaczky Arnold dr. Nógrád-megye nagykészségű tiszti ügyésze tollából jelent meg *Renan Ernő a kereszténység eredetének története* című híres ciklikus művének egy újabb kötete, az *Antikrisztus*, mely a többi négy résztől független és önálló egész. Már *Szent Pál* című köteténél élvezhette az olvasó közönség a szabatos fordítást, e kötet nyelvezete is kerek formás. El kell ismerni, hogy érdekes tartalmának átültetése irodalmi esemény. Az Antikrisztus ára finom angolvászonkötésben 4 frt 50 kr. Kapható a balassagyarmati könyvnyomda részvénytársaságnál, melynek a mű diszes kiállítása nagy becsületére válik.

Fürdői levelek.

I.

Kedves lelkem!

Megragadtam a legelső alkalmat, hogy itteni remeteségem legkedvesebb foglalkozását vegyem elő: — hogy neked irjak.

A te sugásod-busásod a mi doktorunkkal eredményezte azt, hogy az idén én mentem el a messze fenyvesek alá üdülni te helyetted, kedvesem.

Eléinte nem is hittem, hogy beteg vagyok, de most, miután a doktor megvizsgált: a sok fürdés, vizivás, masszázs, duss, svéd gimnasztika meg egyéb kinzások tökéletesen megtették azt a hatást, hogy akarva, vagy sem, kénytelen vagyok azt elhinni.

A fürdőnk szép fekvésű, a kilátás gyönyörű. Nagy sétákat, kirándulásokat teszek és mikor a hegyek ormairól nézem a kelő napot, vagy szemem a környék elragadó panorámáján mereng, valaminek hiányát érzem lelkem egyensúlyában, mintha hiányoznák belőlem valami, a jobbik felem! . . . te . . . édesem!

A meddig én a kelő napot bálulom szemeim-mel, a lelkem ott jár körülöttem, aki bizonyára unatkozva tekintesz ki ablakodon a körülöttem zajgó világba és korántsem gondolsz olyan szórakozásra, mint a mi kedves szomszédnőnk, aki az ő külön katonatisztjével, Zalán főhadnaggyal járja a hegyeket, kart-karba öltve, — míg szegény férje otthon görnyed dolgozó asztala mellett, hogy ő nagyságának a csipkére valót megteremtse.

Ilyenkor könnyel telik meg a szemem; könyezem hálából, mikor rád gondolok, hogy te irántam való szeretetből lemondta a te nyári mulatságodról és míg más asszonyok mulatva élnek világukat, te rám gondolsz, és unatkozva bálulsz ki az ablakon . . .

Csókol

Imréd.

II.

Angyalom!

Vettem kedves leveledet, a melyben hűségesen referálsz nekem mindenről.

Hát mulatsz? — Csak mulass, édesem, kedvedre, hisz fiatal vagy örülj az életnek, éld világodat.

Az én napjaim meglehetősen egyhangusággal folynak. Robot az írászta mellett — épp csak az idő vet némi változatosságot bele, midőn az ál landó forró napokat esősek váltják fel.

Fejemet a kezemre hajtva gondolkozom . . .

Képzelmem elszáll messze, messze: oda a te szép hegyeid, halmaid közé, amelyek, hol itt, hol ott pillantják meg a te — hódolóktól bizonyára körülvevett — bájos alakodat és — hidd el — irigylem a hegyi szellőt amely beleavatkozik az én férji kiváltságaiba és alakodat lágyan, bi zalmasan öleli körül! . . .

Igaz! . . . Erről jutnak eszembe azok az ope retbe való csinos históriák, a melyek a szomszédunkban történnek.

A kis aszonyka meg a fess doktor közös meg egyezéssel fürdőre küldték az öreget s ők meg itthon usznak a boldogságban . . .

Szegény ember! addig-addig beszéltek neki, hogy beteg, míg elhitte; pedig nekik fájt a foguk — egymásra . . .

Gondold meg édesem, hogy milyen lelkiismerete lehet egy ilyen asszonynak; — de te a te tiszta fehér lelkeddel ezt még elképzelni sem tudod . . .

Csak mulass, drágám ott a te kies fürdőkben, — a hová, ugy hiszem kedves ismerősünk, Zalán hadnagy is elutazott — és használjon a hegyek ózonos levegője drága egészségédnek, hogy virulón térj meg ölelő karjaimba.

Ezer csók:

János.

Másolta: **Maszk.**

Ipolysági piaci árak.

(1899. augusztus 8.)

Buza mm.	7.50—7.70
Rozs	5.70—6.00
Arpa	6.00—7.00
Zab	0.00—0.00
Burgonya	2.00—0.00
Széna	1.50—1.60
Szalma	0.00—0.00
Kukorica	5.50—0.00
Dákköny	0.00—0.00

Nyilt-tér.

(E rovat közleményeiért nem felel a szerkesztő.)

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi
alkálikus természetes
savanyuvíz

MINT NYÁLKA OLDÓ SZER

ugy magában mint meleg tejjel vegyítve
KÖHÖGÉSNEL, REKEDTSÉGNEL
TÜDŐHURUTNÁL stb.

legjobb gyógyszerrel ajánlatik.

NEHEZEN EMÉSZTŐ, GYOMOR-
HURUTNÁL KITÜNŐ HATÁSA VAN!
Főraktár RUMANN LAJOS cégnél.

HIRDETÉSEK.

3940. 1899. tk. szám.

Árverési hirdetmény.

Aulirt bíróság közzé teszi, hogy Kopó Ignác által képviselt kk. Kogsó János és Mária végrehajthatóknak Pálincás István el- leni 100 frt 93 kr és jár iráti végrehajtási ügyében a területéhez tartozó Bernece köz- ség 532. sztkvben foglalt Pálincás Mihályné szül. Sági Mária társ tulajdonosa 1/4-ed és Pálincás István végrehajtást szenvedett 1/4-ed részben irt. A 1 sorzs. 181 hrsz. 132 ház sz. zsellérség 432 frt törvényes becsértékben 1899. évi október hó 25-én d. e. 9 órakor Bernecezen a község házánál 432 frt kikiáll- tási ár és 43 frt 20 kr bánatpénz letétele mellett becsáron alul is elárvereztetni fog.

A vételár az árverés napjától számított 30, 60 s 90 nap alatt három egyenlő rész- letben 5 % kamatokkal együtt lefizetendő; a bánatpénzt az utolsó részletbe beszámítja

— Az árverési feltételek a bíróságnál va- lamint a fent nevezett község előljárásgá- nál megtekinthetők.

Kir. törvszék tkvi. hatóság

Ipolyságon 1899. június hó 30-án.

Muraközy

kir, törvsz. bíró.

Lovak és szarvasmarhák

biztosítása

A magyar kölesönös ál- latbiztosító

társaság mint szövetkezet

Budapest, VII., Erzsébet-körut 27.

biztosításokat elfogad **lovak és szarvasmarhák** eihullása kö- vetkeztében beállott káresetek megtérítésére.

Kártérítés igénye fenn- áll, ha közönséges és járványos betegségekben, vagy baleset foly- tán pusztul el az állat, továbbá ha kényszervágás rendeltetik el.

Az intézet élén állanak a kö- vetkező földbirtokosok: báró Sto- janovics György, elnök, báró Ambrózy Gyula, gróf Bethlen Balázs es. és kir kamarás, országgy. képviselő, dr. Bély László, orsz. képviselő, Chernel György, es. és kir kamarás, orsz. képviselő, báró Jósika Gábor, es. és kir kamarás, orsz. képviselő, gróf Korniss Károly, főrendi- házi tag, báró Nyáry Béla es. és kir kamarás, gróf Ráday Gedeon, dr. Simay Aladár, a Magy. agrár- és járadékbank r. t. gazd. tanácsosa, dr. Tetétleni Árpád ügyvéd, Tahy István, es. és kir. ka- marás, Pestm. gazd. egy. alelnöke, Za- leski Jenő, dr. Pajor Ignác vezér- igazgató.

Felvilágosítással szívesen szolgál az igazgatóság és a képviselőnk: Zmeskal György Ipolyságon.

A díjak rendkívül mérsékeltek.

6—15

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítási Sorsjegyek.

Főnyeremény: 50.000 korona

értékben

és több, kisebb nagyobb nyeremény, összesen

1006 nyeremény 100.000 korona értékben.

Egy sorsjegy ára 20 krajcár.

Az összes nyereményeket kívánatra 20% levonással azonnal kész- pénzben beváltja **Budapest**en: a „Hermes“ Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság, V., Dorottya-utca 8., vagy **Szege- den**: a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank.

Ezen pénztézetek a nyerő kívánságára készek az

50.000 korona értékű főnyereményt egy hasonértékű szegedi mintaszerűen berende-

zett tanyai gazdasággal is becserélni.

Huzás Szegeden, a kiállítás utolsó napján

1899. szept. 10-én este 6 órakor.

Sorsjegyek kaphatók bank- és váltóüzletekben, as összes dohány- tözsdékben és egyéb elárusító helyeken.

Viszontelárusítók forduljanak a kiállítást rendező

Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségéhez,

Budapest, IX., Üllői-ut 25., Köztelék.

3—4